

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 4Csp/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8221201018
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbara Fedurcová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8221201018.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Barbarou Fedurcovou v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzska republika, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočky zahraničnej banky, so sídlom Bratislava - Staré Mesto, Karadžičova 2, IČO: 47258713, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Bratislava - Staré Mesto, Ventúrska16, IČO: 47234547, proti žalovanému: W. Z., I.: XX.XX.XXXX, Z. Q., B. XX, o zaplatenie 1.464,62 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 919 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 25.09.2018 do zaplatenia.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Súd žalovanému povoľuje splácať dlh v splátkach po 30 Eur mesačne vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod hrozbou straty výhody splátok. To znamená, že omeškaním alebo nezaplatením splátky dlhu, žalovaný toto právo stráca a je povinný zaplatiť celú sumu dlhu naraz.

IV. Žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 26%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 27.05.2021 voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1.464,62 Eur spolu s úrokom 18% ročne zo sumy 458,32 Eur od 05.09.2018 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 958,90 Eur od 18.09.2018 do zaplatenia a zo sumy 500,92 Eur od 05.09.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom 03.11.2017 zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. Obsahom tejto úverovej zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000 Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného v úverovej zmluve, ako aj záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Podľa tejto zmluvy bol žalovaný oprávnený čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru, resp. služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú túto kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený žalovaným alebo iným dohodnutým spôsobom, a to aj použitím informačných technológií. Žalovaný takto po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1.048,20 Eur, tak že sumu 1.045 Eur čerpal platbami na vybraných obchodných miestach a sumu

3,20 Eur predstavujú poplatky. Žalovaný však svoj záväzok splácať takto poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Žalovaný do dňa podania žaloby zaplatil celkom len sumu 126 Eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok žalobca vyhlásil 17.09.2018 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal splatným celý dlh žalovaného z tejto zmluvy. Vzhľadom na vyššie uvedené, mal tak žalovaný k dátumu spísania žaloby neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 958,90 Eur (952,22 Eur = dlžná úverová istina a 6,68 Eur = dlžné poistenie úveru). Okrem tohto si žalobca voči žalovanému uplatnil aj nárok na úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 958,90 Eur od 18.09.2018 do zaplataenia.

3. Žalovanému bola žaloba doručená dňa 29.07.2021, k tejto sa nevyjadril.

4. Na výzvu súdu, aby žalobca predložil všetky doklady a výstupy z registra, ktorými bola overovaná schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, žalobca podaním doručeným dňa 22.09.2021 uviedol, že bonitu žalovaného posudzoval samostatne a na základe informácií uvádzaných v žiadosti o úver. Každá žiadosť je vyhodnocovaná automatizovaným systémom, pričom sa využívajú stránky telekomunikačných spoločností, obchodný register, živnostenský register, kontrola občianskeho preukazu, úverový register SOLUS, NRKI a overenie v Sociálnej poisťovni. Posudzovalo sa u žalovaného okrem ostatných kritérií najmä zamestnanie a bonita klienta, ktorý musel mať v príjme obsiahnuté životné minimum a mesačnú splátku v stanovenej výške spolu s ďalšími jeho záväzkami. Predmetné údaje obsahuje žalovaného súhlas so spracovaním osobných údajov v súvislosti s overením jeho bonity.

5. Súd preskúmal listinu o spracovaní osobných údajov, ktorá obsahuje údaje o osobných a majetkových pomeroch žalovaného a zistil, že žalovaný býval u rodinných príslušníkov, záväzky nemal žiadne, ani výživou odkázané deti, čistý mesačný príjem predstavoval 560 Eur, výdavky na nájomné mal 10 Eur. Žalobca zároveň nepreukázal, či tvrdenia žalovaného obsiahnuté v dotazníku preveroval a s akým výsledkom.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 03.12.2021. Právny zástupca žalobcu neúčast' ospravedlnil, pojednávania sa zúčastnil žalovaný.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, Zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovou zmluvou o poskytovaní platobných služieb z XX.XX.XXXX (čl. 14), listinou o spracovaní osobných údajov (čl. 18), oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 11.09.2018 (čl. 3), doručenkou (čl. 34), ako i ostatným obsahom súdneho spisu.

8. Zo zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom 03.11.2017 vyplynulo, že žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanému revolvingový spotrebiteľský úver do výšky schváleného úverového rámca a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve, a žalovaný sa zaviazal poskytnutý revolvingový úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky, ako aj splniť si ďalšie povinnosti dohodnuté v tejto zmluve. Výška úverového rámca pritom bola v tejto zmluve uvedená v sume 5.000 Eur a súčasne tam bola uvedená aktuálna výška úverového rámca v sume 1.050 Eur.

9. Z výpisu z účtu žalovaného vyhotoveného, ako aj z potvrdenia žalobcu z 07.04.2021 súd zistil, že žalobca poskytol žalovanému celkovo 1.045 Eur (ako financovanie v prospech účtu predajcu), pričom k dátumu vyhotovenia tohto potvrdenia žalovaný z tejto sumy žalobcovi vrátil 126 Eur.

10. Z oznámenia žalobcu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX z 11.09.2018 (čl. 33 spisu) v spojení s fotokópiou poštovej obálky mal súd preukázané, že žalobca doručil toto oznámenie (ako hmotnoprávny úkon) žalovanému dňa 24.09.2018. Oznámenie (okrem iného) obsahovalo aj výzvu pre žalovaného podľa § 563 Občianskeho zákonníka na zaplataenie (aj) dlžnej sumy 505,72 Eur poskytnutej žalobcom žalovanému na základe úverovej zmluvy z 03.11.2017.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

14. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

15. Podľa § 7 ods. 15 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

16. Podľa § 7 ods. 20 zákona o spotrebiteľských úveroch, na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

a) čistý príjem spotrebiteľa, b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, c) výška splátky spotrebiteľského úveru a d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

17. Podľa § 7 ods. 21 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101>>, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a).

18. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

19. Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb z 03.11.2017), právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

20. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

21. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

22. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

23. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb z 03.11.2017, ďalej len „nariadenie“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb uzavretá medzi žalobcom a žalovaným 03.11.2017 spĺňa definíciu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v danom prípade išlo o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy vo forme úveru podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch (žalobcom) ako právnickou osobou, ktorá ponúka, resp. poskytuje spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti spotrebiteľovi podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch (žalovanému) ako fyzickej osobe, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolenia.

26. Táto zmluva je však neurčitá v jej základnej obsahovej náležitosti, ktorou je výška (schváleného) úverového rámca, keď v zmluve sa uvádza suma 5.000 Eur ako tzv. úverový rámec, ale súčasne aj suma 1.050 Eur ako tzv. aktuálna výška úverového rámca. Túto nezrovnalosť nie je možné odstrániť ani výkladom, a teda nie je možné ustáliť aký (schválený) úverový rámec si účastníci zmluvy vlastne v tejto zmluve dohodli. Vzhľadom na uvedené (keďže dojednanie o výške schváleného úverového rámca predstavuje podstatnú náležitosť zmluvy o úvere, čím je toto dojednanie neoddeliteľné od zvyšného obsahu zmluvy o úvere) možno celú zmluvu podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka považovať za (absolútne) neplatnú pre jej neurčitosť (viď aj rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 28.01. 2015, sp.zn.: 11C/171/2014, ktorého závery potvrdil a jeho odôvodnenie si v plnom rozsahu osvojil aj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27. 10. 2016, sp.zn.: 6Co/121/2015).

27. Na absolútnu neplatnosť zmluvy musí pritom súd prihliadať ex offa (aj bez návrhu strán), a to obzvlášť v prípade, ak ide o spotrebiteľskú zmluvu, kedy súd môže aj podľa procesných predpisov (§ 295 Civilného sporového poriadku) vykonávať dôkazy ex offa.

28. Dôsledkom vyššie uvedeného je aj záver súdu, že v zmysle § 11 ods. 2 v spojení s § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca pred poskytnutím úveru neposúdil ako veriteľ so zákonom vyžadovanou odbornou starostlivosťou bonitu klienta prostredníctvom preukázania jeho príjmov, výdavkov a rodinného stavu, teda pri uzatvorení zmluvy konal bez dostatočných a pravdivých údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa, čo je potrebné považovať za hrubé porušenie povinnosti posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť klienta splácať poskytnutý úver. Vychádzajúc aj z uvedeného je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

29. Cieľom § 7 ods. 1 v spojitosti s § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je dosiahnuť, aby dodávateľ vzal na zreteľ existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu ochorenie a pod. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií

dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbujuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Súd z vlastnej činnosti zistil, že žalovaný je ženatý, otcom 10 detí, v čase uzavretia úverovej zmluvy boli 4 maloleté. V Zmluve o spotrebiteľskom úvere sa ale uvádza, že žalovaný nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť a počet nezaopatrených detí 0. Pomery na strane manželky zisťované neboli. Ako čistý mesačný príjem žalovaného sa uvádza 560 Eur, výdavky 10 Eur. Je zrejmé, že právny predchodca žalobcu nezisťoval pomery na strane žalovaného s dostatočnou starostlivosťou.

30. Z právneho záveru o (absolútnej) neplatnosti zmluvy ako celku, ako i z toho, že žalobca hrubo porušil povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi právnym titulom bezdôvodného obohatenia podľa § 457 Občianskeho zákonníka len sumu, ktorú od žalobcu na základe tejto neplatnej zmluvy dostal, t.j. sumu 1.045 Eur (poskytnutá istina úveru = platby na vybraných platobných miestach) po odpočítaní doteraz (na základe tejto zmluvy) žalovaným uhradenej sumy vo výške 126 Eur, t.j. sumu 919 Eur. V tejto súvislosti súd takisto odkazuje aj na právny názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 27. 10. 2016, sp.zn.: 6Co/121/2015. Preto súd podľa § 457 Občianskeho zákonníka vyhovel žalobe iba pre sumu 919 Eur a vo zvyšnom rozsahu ju zamietol. Na základe absolútne (od počiatku) neplatnej úverovej zmluvy totiž žalobcovi nikdy nemohol vzniknúť nárok na dojednané poplatky. V prejednávacom prípade neprichádzala do úvahy taká formulácia žalobného petitu, ktorá by zohľadňovala synalagmatický záväzok žalobcu, pretože žalobca na základe tejto zmluvy od žalovaného nič nedostal.

31. V súvislosti s uplatneným nárokom na zaplatenie poplatkov, však treba uviesť, že na tieto by žalobca nemal nárok ani ak by súd dospel k záveru, že táto zmluva o spotrebiteľskom úvere nie je absolútne neplatná, pretože (keďže išlo podľa zmluvy o spotrebiteľský úver) a táto zmluva neobsahuje obligatórnu obsahovú náležitosť vyžadovanú § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (len adresu predávajúceho), tak to má podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za následok, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, a to od počiatku (od uzatvorenia zmluvy.) V tejto súvislosti tunajší súd odkazuje aj na právny názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Prešove z 03.12.2014, sp.zn.: 4Co/138/2014, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje, a podľa ktorého: „vedenie identifikačných údajov predajcu v pravom hornom rohu prvej strany zmluvy, na ktoré sa odvoláva žalobca, nemožno považovať za údaj, na základe ktorého by žalovaný ako spotrebiteľ nadobudol vedomosť, že si u tohto predajcu aj môže uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Súd prvého stupňa správne tento nedostatok zmluvy posúdil, a preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Ani uvedenie žalobcu v ľavom hornom rohu prvej strany zmluvy ako subjektu, u ktorého si spotrebiteľ mohol podľa zmluvy uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť v zmysle námietky žalobcu, nie je podľa krajského súdu náležitým označením subjektu, u ktorého si môže žalovaný ako spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť.“ Obdobný názor, i vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave z 24. 11. 2014, sp.zn.: 23Co/354/2013.

32. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na úroky z omeškania, tak vzhľadom na to, že zmluva zo 03.11.2017 je absolútne neplatná, teda neplatná od počiatku (od jej uzatvorenia), nikdy ani nemohlo dôjsť k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti (dlžnej sumy) z tejto zmluvy. K bezdôvodnému obohateniu došlo na strane žalovaného už momentom poskytnutia jednotlivých súm úverových prostriedkov, teda čerpaním týchto prostriedkov zo strany žalovaného. V prípade bezdôvodného obohatenia je splatnosť daná § 563 Občianskeho zákonníka, teda odvíja sa od momentu doručenia výzvy oprávnenej osoby povinnej osobe

na vydanie bezdôvodného obohatenia. Za takúto výzvu možno považovať aj výzvu žalobcu obsiahnutú v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (hoci samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je inak ako úkon podľa § 565 Občianskeho zákonníka neplatné), pretože v tomto oznámení bol žalovaný vyzvaný (hoci z nesprávneho právneho titulu, teda nie z titulu bezdôvodného obohatenia) na úhradu (aj) sumy dlžnej z tejto zmluvy titulom bezdôvodného obohatenia. Keďže toto oznámenie (ako hmotnoprávny úkon) bolo doručené žalovanému, bolo možné podľa § 563 Občianskeho zákonníka priznať žalobcovi úroky z omeškania najskôr od 2. dňa po tomto dátume, teda od 25.09.2018 (do zaplatenia.) Preto až tohto dňa súd podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania zo (súdom priznanej) sumy 919 Eur (bezdôvodného obohatenia), a pre skôr uplatnené obdobie musel súd žalobu zamietnuť. Rovnako musel súd zamietnuť žalobu pre uplatnený nárok na úroky z omeškania zo sumy prevyšujúcej priznanú sumu 919 Eur. Keďže k prvému dňu omeškania zo zaplatením dlžnej sumy (25.09.2018) bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky v sadzbe 0 % ročne, priznal súd žalobcovi podľa § 3 nariadenia úroky z omeškania v uplatnenej sadzbe 5 % ročne.

33. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 262 ods. 1 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 26%. Žalobca si totiž v žalobe uplatňoval nárok na sumu istiny 1.464,62 Eur s príslušenstvom, avšak súd mu priznal istinu vo výške 919 Eur s príslušenstvom. Žalobca bol tak úspešný v rozsahu 63%, a tým žalovaný v rozsahu 37%. Súd náhradu trov konania podľa § 255 ods. 2 C.s.p. medzi strany pomerne rozdelil tak, že úspech žalovaného odpočítal od úspechu relatívne úspešnejšieho žalobcu a priznal tak žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 26% (63-37). O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením vyšší súdny úradník.

34. Súd lehotu na splnenie povinnosti uloženej žalovanému týmto rozsudkom určil v súlade s § 232 ods. 3 a 4 C.s.p. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že stratil prácu. V spoločnej domácnosti s manželkou s nimi žijú ešte X deti, ktoré chodia do školy. Úver si vzali pre účely kúpy nábytku. Mesačne žijú zo sumy asi 370 Eur. Žalovaný ma X roky do dôchodku, chce dlh vyrovnať. Nie je ale schopný ho splatiť naraz, požiadala o povolenie splátok. Súd má za to, že je v možnostiach a schopnostiach žalovaného splatiť dlh (istinu i úrok z omeškania) v splátkach po 30 Eur mesačne. K celkovej sume dlhu je podľa názoru súdu výška splátky primeraná. Žalovaný preukázateľne nedávno stratil zamestnanie, pričom treba prihliadať aj na bežné mesačné výdavky a záujem maloletých detí. Súd túto výhodu kompenzoval stratou výhody splátok. To znamená, že ak sa žalovaný omešká alebo nezaplatí sumu 30 Eur k 20. dňu v mesiaci (k tomuto dňu už suma musí byť pripísaná na účet žalobcu), má žalobca právo žiadať zaplatenie celého dlhu naraz.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bardejov.

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje,
- e) podpis,
- f) spisová značka tohto konania (§ 127 ods. 1 C.s.p.)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto odvolanie podal.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.